

Munkások, munkásnők, tehnikusok! Harcoljatok a termelési terv teljesítéséért és túlteljesítéséért! Sajátítsátok el a fejlett munkamódszereket! Vegyetek tevékeny részt a szocialista versenyben!

részvegyenek a közügyek vezetésében. A Néptanácsok megválasztásáig létesültek az ideiglenes bizottságok, amelyek a dolgozók tömegeinek alkotó cselekvését és kezdeményezését támogatják.

A polgári és birtokos rendszer által mesterségesen tenyésztett gyűlölet helyett megvalósul és mindjobban növekszik, erősödik a román nép és az együttélő népek közötti barátság. Országunkban az együttélő nemzetiségek egyenlő jogokat élveznek; anyanyelvi iskolákkal rendelkeznek az oktatásügy legalsóbb fokától az egyeteméig. Az állam költségén 14 nyelven készültek tankönyvek. Újságokat, folyóiratokat, könyveket nyomtatnak az országban az együttélő nemzetiségek anyanyelvén.

Attértünk nemzetgazdaságunkban a terveződésre. E téren a dolgozók fontos sikereket értek el, különösen az ipari termelés terén. A munka mindinkább dicsőség és hősiesség jelleget nyer. A dolgozók egyre jobban teljesítik a munka iránti új, szocialista magatartás szellemét. Ez az új szellem hatalmas termelőerők kibontakozásában nyilvánul meg ami megmutatja a tömegek hatalmas alkotóerejét. A szocialista versenyek növekvő lendülete azt jelenti, hogy nálunk is munkamódszerré válik a szocializmus építésének e kommunista módszere.

A munkában megnyilvánuló hősiesség számos példáját említhetjük Arad és a megye vonatkozásában is. Így a „Vörös Lobogó”-gyárban Gyebnár István elvtársat kiintették, mert új munkamódszert járult a normák túlteljesítéséhez; Botos András vasesztergályos a szocialista versenyekben való cselekvő részvétellel jelentős eredményeket ért el a munka termelékenységének növelésével és 400 százalékkal haladta meg a normát; az ablakok hajtókarjának menetvágásánál Mutnyánszki Imre elvtárs, lakatos, a csoportmunkánál a munka jó szervezése által 237 százalékos normatúlteljesítést valósított meg; Chioreanu Vasile elvtárs, szegecselő élmunkás, aki kiúnt a szocialista versenyekben, 140 százalékkal szárnyalta túl a normát. A CFR fémühegyben Liteanu Stefan vasesztergályos, UTM-brigád szervezését kezdeményezte és Sztálin elvtárs születésnapjára szocialista versenyben vett részt ez a brigád; Hamborel Gheorghe bogárnármester oly módon növelte a munka termelékenységét, hogy jelentős időmegtakarítást ért el és egy kerék elkészítésénél a 24 órás normát 8.40 órára csökkentette; Marcu Aron vasesztergályos mindig ott lépett közbe munkacerejével és ötletességével, ahol a termelésben fennakadás mutatkozott; Mocso Ioan szerelő olyan készüléket szerkesztett, amelynek segítségével csökkentették a megmunkálási időt; Soimosan Pavel kazánkovács kézi találmányt alkott a termelés szolgálatába; Tancu Stefan vasúti balcsesetét hárított el, mert felfedezett egy megrongálódott színt; Jivan Ioan fűtő a fűtőanyag megtakarítása és a mozdony gondozása terén tűnt ki. Ugyancsak említésre

méltóak a „Victoria” szerszámgyárban elért eredmények, ahol elvtársaink az utóbbi öt napban ugrásszerű eredményt értek el a gyár új, a Szovjetunióból érkezett gépeinek felszerelése terén és említésre méltóak Huszágh Lajos, Csajka Béla, valamint Herter Pál megvalósításai, amelyeket a kőolajiparban fontos alkatrészek gyártásához szükséges gép előállításánál értek el. A textiliparban öbbezerte tehető a szocialista versenyekben résztvevő munkások száma. Szuharek Simon, Salajeanu Hermína, Purdei Gheorghe, Bodonyi Rozália, Fodor Ferenc és más elvtársak a munkás kezdeményező és alkotóerő eleven példái szolgáltak. A „Teba”-gyárban Gál Zsigmond, Kömzsi János, Lica Roxália, Pop Elisabeta és többen mások kitűntek a szocialista versenyekben. Ami az élelmezési ipart illeti, a Cukorgyár munkásainak sikerült az üzem nem legkorszerűbb berendezésének jó felhasználásával naponként három-négy vagonnal több cukrot feldolgozni. Ezt a szocialista versenyekkel érték el.

A mezőgazdaságban Állami Tervünk e fontos termelési ágának gépekkel és szerszámokkal való ellátását, az állami gazdaságok, valamint a gép- és traktorállomások megerősítését, ugyancsak a különböző típusú szövetkezetek fejlesztését írja elő. Mindez mezőgazdaságunknak szocialista átalakítását és fejlesztését szolgálja. A RMP Központi Vezetőségének márciusi plenáris ülése meghatározta a munkásosztály és a dolgozóparasztság szövetségének megerősítéséért, valamint a mezőgazdaság szocialista átalakításáért folyó harc partifeladatait. E harcban a marxi-lenini tanítások és a Szovjetunió Kommunista (bolsevik) Pártjának nagyszerű tapasztalatai vezetnek bennünket. Pártunk Központi Vezetőségének plenárisa megmutatja pártszervezeteinknek, hogy a szocializmusnak a falvakban történő megépítése érdekében kitartó, nap mint nap folyó munkát kell kifejtenuk, hogy a dolgozóparasztságot kivonjuk a kulákság befolyása alól. A RMP Központi Vezetőségének március 3-5-én tartott ülésén hozott történelmi fontosságú Határozat arra is vonatkozik, hogy ott, ahol a feltételek megengedik és a dolgozóparasztság kifejezi ez irányú óhaját, saját meggyőződését, — létesítsünk kollektív gazdaságokat. Ez a Párt és a kormány jóváhagyásával történhetik. Így megyénk vonatkozásában jóváhagyták, hogy Zăbrăniában megvalósítsuk az első kollektív gazdaságot; ami meg is történt. E kollektív gazdaságba szabad akaratukból dolgozóparasztok léptek, akikhez ma más dolgozóparasztok csatlakoznak, akik még a közelmúltban nem voltak meggyőződve, hogy ez az egyetlen út, amely megmenti a dolgozóparasztságot a szegénységtől és nyomortól, amelyben évszázadokon ke-

resztül tartották őket. Aradmegyéből is egyre több kérvényt intéznek Pártunkhoz és a kormányhoz, új kollektív gazdaságok létesítése érdekében. Különösen a kürtösti, pécskai, szentannai és kisjenői járásból terjesztenek elő ilyen kéréseket, de más járásokból is megnyilvánul ilyenirányú óhaj. Nagy lendületet vettek a mezőgazdasági társulások is, amelyeket teljes mértékben támogat a SMT. Az állami gazdaságok is fontos tényezői mezőgazdaságunk szocialista szeklorának és gyakorlati segítségét nyújtják majd a dolgozóparasztságnak válogatott vetőmaggal, az állattenyésztés nemesítésével; állandóan eleven példát szolgáltatnak a dolgozóparasztságnak arranézve, hogy mit jelent a földnek a magasrendű szovjet mezőgazdaság tapasztalatai szerint történő megművelése.

Természetes, hogy mindezek az eredmények a dolgozók anyagi helyzetének fokozatos emelkedéséhez vezettek. A Párt vezetésével megvalósult a közoktatásügyi reform, amely megnyitotta az iskolák valamennyi fokozatának vonatkozásában a tanintézetek kapuit a dolgozó nép tehetséges fiatal számára. Városunkban színház, filharmonikus zenekar, számos könyvtár és munkásklub, jelentős számú Népi Athéneum és mozgósínház működik. Az utóbbi két esztendőben lejolyt versenyek nagy fejlődési lehetőségeket biztosítottak a szakszervezeti munkás kulturcsoportok számára; amelyek közül a CFR szakszervezet kiállírcsoportja országos viszonylatban is az első közé került. Az Irók Szövetségének fiókjá, különböző tudományos társaságok három helyi alakulata; valamint a Tudomány és Kultúra terjesztésére, alakult Társaság helyi fiókjá működik Aradon. Mindezek az alakulatok még fiatalok, de máris megmutatják, hogy értékes tevékenységet képesek kifejtetni.

Azonban legnagyobb sikárnék az irástudatlanság elleni küzdelem terén elért eredményt tekinthetjük. Elégtétellel állapíthatjuk meg, hogy az elmúlt két esztendő alatt városunk és megyénk falvainak sok ezer dolgozóját szabadítottuk meg az irástudatlanság sötétségétől. Ugyancsak megnövekedett és meg erősödött a falusi kulturothronok tevékenysége. Ma, a dolgozóparasztok, ahelyett hogy utját járnák, — kormányolás régi sőt nitotta őket, — örömmel keresnek és cselekednek életükben.

Jelentős siker gyünkben a sport is. Több mint veszt részt a sport alakulatban, 10—18 sport

előtt ismeretlen sportágakat honosítottak meg városunkban, mint a kézilabdát és a kosárlabdát. Nagy sikert jelent ifjuságunknak tömeges részvétele különböző tömegsport-megmozdulásokban, mint amilyen a Munkásifjusági Kupa, a Népi Uszóhajokság, a November 7 tiszteletére rendezett futóverseny és más hasonló tömegmegmozdulás volt. Ezében a sport fejlődése megkezdődött megyénk községeiben is. Több mint tízezer dolgozóparaszt ifju vett részt a különféle tömegsport- rendezvényekben. A Munkásifjusági Kupa során a szemlaki leánykézilabdázó élcspal vezető helyet szerzett.

Ime tehát Népköztársaságunk két esztendeje mint jelentett dolgozó népünk számára állandó és fokozatos javulást minden vonatkozásban az életfeltételek megjavulása terén. Ezek a csodálatos megvalósítások feljogosítanak arra, hogy megállapítsuk: nagyszerű távlatok nyílnak meg dolgozó népünk életének fejlődése előtt. Mind cselekvőbben harcolva; a tömegeket mindjobban belevonva elkövetkező Állami Terveink megvalósításáért és tulszárnyalásáért folyó küzdelemünkbe úgy gazdasági téren, mint egyéb vonatkozásokban — dolgozó népünk életszínvonala szakadatlanul emelkedik majd, az élet egyre jobba és boldogabbá válik.

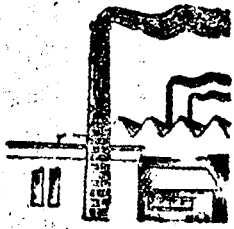
A dolgozók tudják, hogy mindehhez béke és nyugalom szükséges. Eppen ezért szállnak szembe teljes erejükkel országunk dolgozó tömegei a háborus izgatók mesterkedésével. A tömegeknek e békeharcát azonban még jobban kell fejlesztenünk. A Román Munkáspárt aradmegyei bizottsága harcra hívja a dolgozókat, hogy egyetlen — fiatal vagy idős, — ember se maradjon a békeharc sorain kívül. Teljes elhatározottsággal leplezzük le a háborus izgatók hazug propagandáját. Kiméltlenül dicsőzük le az összes „hírteljesítőket”, akik az imperialisták hitvány eszközei, ama mesterkedésekben, hogy új vérengzést szabadítsanak világra. Mindannyian, ott ahol dolgozunk, folytassunk keményen a minél nagyobb sikerért, hogy ezzel járjunk felénk, u

Éljen a román nép és az együttlakó nemzetiségek dolgozó tömegeinek festvérisége, a szocializmusért folytatott munkában és harcban

Mindent az Állami Tervért!

Termelünk, építünk, ezt dübörgik üzemekben a gépek

Első tervévünk teljesítésének utolsó óráiban dolgozóink fokozott munkával fogadják Népköztársaságunk kikiáltásának második évfordulóját

Dübörögnek a gépek az aradi üzemek műhelyeiben, csengenek az üllök a kalapácsütések alatt, dolgozóink munkalendülete a szocialista versenyeken keresztül mind magasabbra lángol. „Mindent az Állami Tervért!” ez a jelszó zúg végig a gyárak munkapadjai felett, s most, első tervévünk utolsó óráiban dolgozóink vidáman, fokozott munkával készülnek megünnepleni Népköztársaságunk fennállásának második évfordulóját. Tizenöt aradi üzemet látogattunk végig, hogy kiragadjunk egy-egy mozzanatot dolgozóink erőfeszítéséből, azokból a nagyszerű teljesítményekből, amelyekkel öntudatosan megvalósítják az Állami Tervet, sőt számos munkahelyen túlszárnyalták azt és ezzel megteremtették előfeltételét az új tervév beindításának. Dolgozóink forradalmi lendülettel víszik a harcot Pártunk irányításával és vezetésével a sztálini béketábor oldalán s ez az öntudatos harc tükröződik Népköztársaságunk kikiáltásának második évfordulóját ünneplő szocialista versenyek lendületéből is.

Egy kazán és két alváz szegecselve az előirányzaton felül a CFR főműhelyben

Mar itt is vagyunk a CFR főműhely hatalmas, szép, tiszta udvarán. Belépünk a géposztályba, ahol az ifjúbrigád tagjai vidáman hajlanak gépek felé, munkával készülnek ünnepleni Népköztársaságunk kikiáltásának második évfordulóját.

Litian Stefan brigádjefeletős elmondja, hogy a sztálini versenyek alkalmával elért 146 százalékos túlteljesítést December 30. tiszteletére 6 százalékkal megtoldják és ezzel már rohan is géphez.

A mozdonyszerelő-osztályon Jovin Simion, az egyik szegecselőcsoport vezetője éppen az alváz oldalához nyomja a szegecselő-pisztolyt, amikor belépünk. A gépvagyver kattogásához hasonló szegecselőpisztoly zakatolásától alig halljuk a hangját, de ajkára széles mosoly húzódik.

— Egy kazán és két alváz szegecselését vállaltuk December 30. tiszteletére az előirányzaton felül — mondja Jovin elvtárs örömtől ragyogó arccal — és ennek érdekében mindent megteszünk.

Ezzel rámosolyog segítő társaira, Solymosán Károly, Tasca Teodor és Koszlovszki György elvtársakra, akik megértően mosolyognak vissza és máris a munkájuk köti le figyelmüket.

A Dohány-gyárban...

Átme gyünk a szomszédos gyárba. A hatalmas dómegéből kelleme lenk. Itt az ember.

Feltett kérdésünkre Marza Ioan élmunkás kijelenti, hogy mindig szeretett dolgozni és ma különösen, mint a Román Népköztársaság dolgozója százszor jobban és szívesebben végzi munkáját, mert tudja, hogy munkájával hozzájárul dolgozó társai jólétéhez.

Filmfelvétel a „Vörös Lobogó” kovácsműhelyében

A „Vörös Lobogó” gyár kovácsműhelyében is vidámság és jókedv jellemzi Népköztársaságunk közeledő évfordulóját. Popa Lazar gőzkalapácskezelőt vörös fény övezi körül, amint a súlyos kalapács döngeti az izzó vasat.

Ebben a pillanatban hatalmas reflektorok világítják meg a műhelyt s a Szovjet-Román Állami Filmvállalat operatőre már készíti is a filmfelvételt.

— Ezt is a Népköztársaságunk köszönhetem — mondja Popa Lazar élmunkás, s már is a hatalmas gőzkalapács felé irányul tekintete.

A géposztályon a 394-es gépről pillanatok alatt emeli le kezelője az elkészített vagon tartó tengelyt. Versenyben vannak, nincs idő be-

Az „Oxigén” gyár 1950-re termel

Helyes beosztás, megfogadjuk a tanácsot, máris átme gyünk a szemben lévő „Oxigén” gyárba, amelyben dolgozóink már az 1950

évi. Az oxigén palackok, mert az üzem minden igyekezte az ország iparát fejlesztéshez szükséges December 30.

évi. Az oxigén palackok, mert az üzem minden igyekezte az ország iparát fejlesztéshez szükséges December 30. évi. Az oxigén palackok, mert az üzem minden igyekezte az ország iparát fejlesztéshez szükséges December 30.

szelgetni. A műhelyben egybeforr a gépek hangja a dolgozók vidám dudolásával, folyik a termelő munka és szilárdul Népköztársaságunk ereje.

A „December 30” gyárban nem sokat időzünk. Az üzem öntudatos dolgozói a gyár nevéhez méltóan már december 15-án befejezték az Állami Tervet és most vidáman készülnek az új tervév fogadására. Rendbehozzák és feldíszítik gépeiket, hogy méltóan jünneplhessék Népköztársaságunk kikiáltásának második évfordulóját.

Innen a „November 7” gyár élesztőosztályára sétünk. A két adagoló gép dolgozói December 30. tiszteletére versenyben vannak egymással és naponta 100 százalékon felül teljesítik normáikat. A csomagoló asztalról pillanatok alatt tűnnek el az élesztőgyekek, hogy helyüket az adagolókból kikerülő gyorsan növekedő újabb hegyek foglalják el. Itt is mint mindenütt vidámság és jókedv uralkodik a dolgozók között. Jó látni azt a vidám iramot, amelyvel az élesztőosztály dolgozói Népköztársaságunk fennállásának második évfordulóját köszöntik.

A „Polychrom” festékgyár lakkfesték osztályán, ahol már 1950 február havára dolgozók, most nagy lendülettel készítenek az üzem dolgozói a CFR részére különleges lakkfestéket. A dolgozók Népköztársaságunk kikiáltásának megünneplésére készülnek és az ad vidám lendülettel munkájuknak.

A „Solidaritatea” fémipari szövetkezet géposztályán Pásztori Angela és Ardelean Etelka állnak egymással versenyben December 30. tiszteletére. Mindketten naponta 100 százalékon felül teljesítik normájukat és ezt a teljesítményt alandósítani akarják.

— Jó beosztás és öntudat, ez a siker titka — mondja egyszerűen Ardelean Etelka — Népköztársaságunk fennállását további túlteljesítéssel ünnepljük.

üzembeállítását. A munka előrehaladott állapotban van és Tóth István mester elvtárs mindent megtesz, hogy teljesítse vállalt kötelezettségét. A hangulat vidám és bizakodó, minden dolgozó a termelés emelésével fogadja Népköztársaságunk évfordulóját.

A „Vörös Triko” kötszövőgyár December 30. tiszteletére szocialista versenyben van. „Breiner Béla” brassói üzemmel és a Piatra Neamtii kötszövőgyárral. A szocialista verseny keretében a „Vörös Trakó” üzem két osztálya, a sportkonfekció és a fehérneműkonfek-

ció befejezte az Állami Terv reájuk eső részét. A gépek zakatolásából kicseng a dolgozók lelkes énekhangja.

A „Victoria” szerszám-géposztályán

lázias sietséggel készül a harmadik hatalmas méretű „Gilotin” olló, amelyet az üzem dolgozói December 30. tiszteletére vállaltak.

Nagy a sürgés-forgás, Szidli István, Moskó Illés és Pitács Sándor szerelők nehéz munkájukat öntudatosan végzik.

A Román Népköztársaságban ilyen hatalmas gépalkotmányt még eddig nem készítettek és ez a körülmény teszi még büszkébbé az üzem dolgozóit, hogy Népköztársaságunkban lehetőségük nyílt ilyen hatalmas alkotásra.

A „Libertatea” cipőgyárban, ahol az Állami Tervet befejezték, hatalmas cipőhegyek között készülődnek December 30. fogadására.

— Népköztársaságunk kikiáltása második évfordulójának tiszteletére — mondja Tordai Lajos ráamavarró — a túlteljesített normámon felül naponta két pár cipővel többet csinállok.

A Teba-gyár ifjúbrigádjában Dumbravan Stefan csoportja 9, Enculescu Nicolae csoportja 11 százalékkal teljesítette túl normáját a December 30. tiszteletére szervezett szocialista verseny első napján.

Zagnak a gépek, megy a munka a „Fierarul” üzemben is.

Különösen felkelti figyelmünket Messer Mária munkásnő, aki vilámgyorsan dolgozik a stancizógépnél. Büszkén mosolyog a kis piros zászlóra, amely gépe felett leng és December 30. tiszteletére túlakarja szárnyalni 220 százalékos teljesítményét. Megkapó az a lelkesedés, amely itt is, mint minden üzemben, fogad bennünket.

A „Dózsa György” állami műbútorgyár dolgozói is hatalmas munkalendülettel készülnek Népköztársaságunk kikiáltása második évfordulójának megünneplésére.

— Népköztársaságunk megvalósításainak mi is részesei vagyunk — mondja boldogan Nagy Vince — December 30. tiszteletére üzemünkbe is bevezetjük az akord rendszert, mert ezzel is be akarjuk bizonyítani, hogy a minőségi munka mellett a mennyiséget is növelni tudjuk.

Termelünk, építünk — ezt dübörgik üzemekben a gépek, ezt hangoztatják öntudatos magabiztonsággal dolgozóink, ezzel fogadjuk Népköztársaságunk fennállásának második évfordulóját.

— Az IKUF jiddis haladó kultúregyesület szombat este 9 órakor a ZsDB helyiségében (Gr. Comsa ucca 22) kultúrünnepeget rendez amelyet tánc követ.

Asszonyok, ifjak! Dolgozzatok lendülettel a szocializmus építéséért! Harcra a béke védelméért, a demokráciáért és a haladásért!

SPORT

Hatalmas utat tett meg Népköztársaságunk a testnevelés terén

Amióta országunkat a Szovjet Unió jelszabaitól, egymás után következtek be azok a jénys győzelmek, amelyeket a munkásosztály élcsapat Partja vezetésével vívott ki és azaz az értékes és szinte felbecsülhetetlen támogatással, amelyet a Szovjetunió nyújtott minden téren országunknak. Két esztendő előtt már csak egyetlen akadálya volt annak, hogy országunk a szocializmus építésének útjára lépjen és ez — a monarchia volt. Ezt az utolsó akadályt távolítottuk el 1947 december 30-án az útból és azóta gyors ütemben haladunk hazánkban a szocializmus építésének útján, azon az úton, amely az embernek ember által történő kizsákmányolásának teljes felszámolásához vezet. Két év alatt ezen az úton újabb pompás győzelmek jelezték előbbrejutásunkat és ezek közül a legjelentősebb az volt, amikor 1948 június 11-én a legfontosabb termelőeszközök a dolgozók kezébe kerültek.

A megvalósítások azonban nemcsak gazdasági és politikai természetűek voltak, hanem Népköztársaságunk a sport, a testnevelés terén is olyan nagy utat tett meg az elmúlt két év alatt, amely szinte elképzelhetetlen volt. Példaként elölünk sportvonatkozásban is — csakhogy, mint minden más téren — a Szovjetunió áll, a Szocializmus Hazája, amely a világ első sportnemzet. Céltudatos, terjesztett munkával, a testnevelés jelentőségének első pillanattól való felismerésével és a sportcélokra juttatott megfelelő anyagi áldozatokkal, a Szovjetunióban a legtöbb sportágban megvalósították a tömegsportot. A kétszázmillió országban százezrek sportolnak egy-egy sportágban, sőt ami a sakkot, ezt a pompás szellemi sportot illeti, a milliót is meghaladja a szovjet sportolók száma.

Amikor két év előtt az utolsó akadály is elhárult a szocializmus építésének útjából, a szovjet példán indultak el Népköztársaságunk sportjának vezetői és olyan népi tömegsport-versenyeket rendeztek, amelyek nagy tömegek bekapcsolásával elérték az illető sportágak népszerűsödését. Elsősorban az összes sportolók alapja, az atlétika volt az, amelyet megkedveltetni kellett a széles népi tömegekkel és ezt célozta az 1948 évben megrendezett „Ifjúsági Egységkupa”, valamint a „Népi triatlon” verseny. Ezekben többszörösen vettek részt és mi sem természetesebb, hogy számos új tehetség is feltűnt. Ezen a téren 1949-ben a „Munkásifjúsági Kupa” volt az, amely a tavalyi versenyeket jelentős mértékben meghaladó tömegeket mozgósított és különösen figyelemreméltó volt en-

nek a versenyek keretén belül falvaink dolgozóinak növekvő érdeklődése a sport iránt. Természetesen úgy ezek az atlétikai népszerűsítő versenyek, mint a többi tömegsport megnyilvánulások („Népi sakkbajnokság”, „Népi sífutóverseny”, stb.) nemcsak számszerűen emelték Népköztársaságunk sportját, hanem minőségi téren is pompás eredményekhez juttatták országunk sport-

ját. Atlétikai élversenyzőink a cseh-szlovák és a magyarok elleni versenyeken, valamint az elmúlt két esztendő atlétikai viadalain ragyogó eredményeket értek el. Sötér 194.5 cm-es magasugró, Raica 1543 cm-es súlydóbo, Talmaciu 1 p. 54.7 másorperces 800 méteres és 8 p. 46.2 mp-es 3000 méteres rekordjai, valamint Kiss László 400 méteres gátfutóeredménye, úgyszintén női

atlétáink közül Ernst Lujza, Edith Treyball és a többiek teljesítményei mind-mind azt igazolják, hogy élversenyzőink megállják helyüket a nemzetközi konkurenciában is. Ez vonatkozik azonban nemcsak atlétáinkra, hanem egyéb sportágak versenyzőire is. Derék kerékpárosaink a Magyarország körüli versenyen arattak átütőerejű diadalt, sakksapatunk a Bolgár Népköztársaság csapatát győzte le és pompásan szerepeltek sakkolaink a most lezárult bukaresti nemzetközi mesterversenyen is. Ökölvívóink a Főiskolai Világbajnokságon mutatták meg tudásukat, teniszolaink pedig nemzetközi versenyeken, amelyek során többek között a lengyeleket is legyőzték (4:3). Nem kisebb sikereket könyveltek el cellovóink, akik az országos rácséremények egész sorát javították meg és a magyar-román nemzetközi versenyen is megállták helyüket.

Igy lehetne felsorolni csaknem valamennyi sportág képviselőit, de még nagyobb lendületet vett Népköztársaságunk sportélete 1949. június 26-án hozott Határozat óta, amelyben Pártunk Központi Vezetőségének Politikai Bizottsága leszögezte a testnevelés fontosságát, a sportot elsőrendű jelentőségű problémának minősítette.

Az ország sportolójának a munkafrontján való inkadrálása csaknem mindenütt megtörtént és az öntudatos sportolótömegek nemcsak a pályákon, sporttereken, hanem a szocialista versenyekben is megállják helyüket. Aradon is sok az élmunkás, aki egyben élsportoló is, így a CFR-nél Znorovszky, Calin, Perneki, Doemanov, Litan és a többiek, a „Vörös Lobogó”-nál Corodan, Soimosan, Szics, Bálint, Bottez, az UTA-nál Vass, Grünwald, Curela és a többiek azok, akik a termelőmunkában is kiválóak és ezzel erősítik a Szovjetunió által vezetett egyre hatalmasabbá váló legyőzhetetlen hékétábor.

A Román Népköztársaság sportolói maradéktalanul részt vesznek azokon a szocialista versenyeken, amelyeket a köztársaság kikiáltásának második évfordulója alkalmából rendeznek az országunk különböző üzemeiben és ezzel is kifejezésre juttatják szeretetüket sportéletünk támogatója és vezetője, a Román Munkáspárt iránt.

UGYELETES GYOGYSZERTÁRAK:

CSÜTÖRTÖK: 1 számú állami gyógyszer-tár (Avram Iancu tér),
2 számú (Saguna ut), 9 számú
PÉNTEK: 3 számú
4 számú (hegy-
nál), 7 szá-
AT: 2.

Rádióműsor:

SZOMBAT, DECEMBER 31.

BUKAREST I. — 6: Hírek. — 6.15: Zene és torna. — 6.30: Hanglemezek. — 7: Magyar közvetítés. — 7.30: A Scanteia vezércikke. — 13: A múlt év legszebb dalai és zenei szerzeményei. — 13.45: A rádió hangja. — 14.30: Hírek. — 14.45: A hadsereg órája. 18.03: Közvetítés a lelkeseknek. 18.18: A szocializmusért folytatott küzdelmek dalai. — 18.30: Orosz nyelvlecke. — 19: Magyar közvetítés. — 19.30: Földrajzi előadás. 20: Hírek. — 20.15: A Román Népköztársaság két esztendejének legjelentősebb zenei alkotásai. — 21: A belső események szemléje. 21.25: Sportközlemények. — 21.30: Népdalok. — 22: Hírek. — 22.15: Sportjelentések. — 22.30: Népzene. 23.15: Hanglemezek.

BUKAREST II. — 13: Hazafi dalok. — 13.10: Könnyű zene. — 14: Szovjet együttesek. — 20: Victor Predescu zenekara. — 20.30: Népi dalok és táncok. — 21: Hegedűszó. — 21.20: Hanglemezek. 22.15: Ének. — 22.35: Táncczene. — 23: Román és szovjet muzsika.

BUDAPEST KOSSUTH-ADÓ. — 7.30: Zene. — 8: Hírek. — 8.45: Hanglemezek. — 12.30: Színes muzsika lemezekről. — 13.15: Petis Jenő és cigányzenekara. — 14: Hanglemezek. — 15.15: Chopin-keringők. — 15.30: Szórakoztató, tudományos hangjáték. — 16: Tarka muzsika. — 18.10: „Szív küldi szívnek”. — 18.40: Szovjet napok — szovjet emberek. — 20: Könnyű muzsika. — 21.20: „Vidáman búcsúunk”. Ének és zenei műsor. — 22: Vidám zenés szilveszteri játék. — 22.15: Rác Zsigmond cigányzenekara. — 23.30: Táncczene.

BUDAPEST PETŐFI-ADÓ. — 7.05: Kísgyermek egészsége. — 7.15: Lengyel muzsika. — 9.30: Hanglemezek. — 11.15: Körösi Dudus Zoltán, és cigányzenekara. — 12.15: Hanglemezek. — 17: Közvetítés az Ifjúsági Színházról: Dzsomárt szönyege. Mesejáték. — 19.45: Vidám sportvilág. — 20: Vidám zenés szilveszteri játék. — 22.15: Rác Zsigmond cigányzenekara. — 23.30: Táncczene.

VASÁRNAP, JANUÁR 1.

BUKAREST I. — 7.30: Hírek. — Gyermekekrádió. — 9: A Scanteia ve-

zércikke. — 9.10: A legismertebb népi együttesek. — 10: Közvetítés a plonirokhoz. — 10.30: A Román Népköztársaság dalai. — 10.45: Könnyű zene. 11.45: A CFR együttes műsora. — 12.45: Előadás. — 13.10: Kívánság hangverseny. — 13.40: Ido Kahan zenekara. — 14.30: Hírek. — 14.45: Kedélyes percek N. Stroe közreműködésével. — 15.15: A falvak órája. — 16.15: A falvak tánca. — 16.30: Magyar közvetítés. — 17: Tanusjunk új dalokat. — 17.10: Román és szovjet hazafias dalok. — 17.30: Érdekesseg a Szovjetunióból. 18: Népzene. 18.40: Hangos Újság. — 19.35: Rádióegyetem. — 19.45: Román zeneszerzők népi dalai. — 20: Hírek. 20.15: Közvetítés a Dalos nagyterméből: A rádióbizottság ünnepi hangversenye. Szünetben: A külföldi helyzet szemléje. — 22: Hírek. — 22.15: Sportjelentések. — 22.35: Táncczene.

BUKAREST II. — 7.30: Román népi táncok. — 7.45: Hanglemezek. 8.15: Szovjet muzsika. — 9: Szimfonikus zenekari művek. — 10: Népszerű operajelenetek. — 11.45: Hanglemezek. — 18: Orosz zeneszerzők műveiből. — 18.40: Könnyű zene. 19: Ionel Vladescu zenekara. — 20: Kerengők. 20.30: Táncczene. — 21.35: Zongoraszó. — 22.15: Ének. — 22.35: Szimfonikus táncok.

BUDAPEST KOSSUTH-ADO. 8: Hanglemezek. 9.30: „Szív küldi”. — 12: Új barázdát szánt az eke... (Folytatásos játékok. — 12.20: Mozart: Klarnét öts. — 13.15: Magyar zenekari művek. — 14: A rádió tánczenéje. — 15.15: Ünnepi hanglemezek. — 16.30: Népdalok Petőfi verseire. — 17.30: „Szív küldi”. — 18.10: Gino Francescatti hegedű és Robert Casadesus zongorázik. — 20: Részletek szovjet operettekéből. — 21.20: Hangképek a vasárnapi sportról. — 21.35: Shakespeare vigjátéka: Makrancos hölgy. 23.20: A Szovjetunió Állami Zene-kora játszik.

BUDAPEST, PETŐFI
Reggeli zene. — 9.30
10: Feitő séta. —
11.30: Előadás Balza
fehér elefánt” har
13: Hanglemezek.
15: A könnyű mu
Hanglemezek. —
17.40: Tudomány
óra. — 18.40: Ha
Osváth Julia éne
lemezek. — 20.2
a Tőh Mariva
22.30: Magyar
szűtes.

Éljen a nagy Szovjetunió, a béke, a népek szabadságának és függetlenségének védőbástyája! Éljen J.V. Sztálin, a világ dolgozóinak lángelméjű tanító- mestere, népünk felszabadítója és barátja!

A Népköztársaság kikiáltásának forradalmi tette nyitotta meg az új utat a zabranii kollektív-gazdaság dolgozói számára is

Városokban és falvakon egyaránt épül az új világ, a szocialista államrendszer. Ha visszafordulunk a két év előtti forradalmi eseményre, amikor az ország dolgozó népe Pártunk vezetésével következetes osztályharc útján megdöntötte a reakció bástyáját, a királyi hatalmat, látjuk, hogy hatalmas lépéseket tettünk az elmúlt két év alatt a fejlődés felfelé ívelő útján. Népköztársaságunk második évében ötvenhat kollektív gazdaság alakult országunk területén és négyezer dolgozó parasztesalád lépett arra az útra, amelyet Sztálin elvtárs a nélkülözésből a jóléthez, a bőséghez és a boldogsághoz vezető útnak nevez.

Ezeknek a kollektív gazdaságoknak egyike megyénk területén Zabranii községben alakult meg. Ha általában a falu mai életét vizsgáljuk, láthatjuk, hogy hatalmas változások történtek. A fejlődés mérföldköve a kollektív gazdaságok megalkulása, ugyanakkor pedig ezeknek létezéséhez hozzájárul a további fejlődéshez. Itt van például Zabranii. Első pillanatban szembevetünk, hogy ebben a községben sokkal nagyobb mértékben fejlődött ki a kollektivitás, az együttérzés szelleme, mint megyénk többi községeiben. Az együttes munka és erőfeszítések, az új célok, a növekedő életszínvonal tartalmat adott a dolgozó parasztszerek életének és küzdelmének. A kollektivisták tervezésű munkája megmutatta, az egyéni gazdaságban élő parasztszereknek is: hogyan lehet igazán jó és eredményes munkát végezni.

Téli szerszámjavítás — a tavaszi munka előkészítésére

Az „Uj Ut” kollektív gazdaság tagjai az őszi mezőgazdasági munkálatok során is jól végezték feladataikat és a tél beálltával megkezdték a téli munkát. Milyen irányban tevékenykednek ma a kollektivisták?

Elsősorban gondot fordítanak a tavaszi vetési munkálatok szervezésére és előkészítésére. A küzdelmükben az aradi „Vörös Lobogó” gyár munkásainak szerszámjavító csoportjainak példáját követik. A kollektivisták megkezdtek a téli munkát. Milyen irányban tevékenykednek ma a kollektivisták?

szerszámokat túlnyomó részben megjavították. Tizenöt boronát elcsiszoltak meg, ugyanennyi csetaligát és húsz ekét javították ki, majd megolajozták az előkészített szerszámokat.

De más irányban is fejlődik a kollektív gazdaság. A vezetőség, egyetértésben a tagokkal, elhatározta, hogy a kosárfonó üzemet létesít a gazdaság keretében.

A jó kollektív munka záloga az egyéni felelősségérzet

Egyébként a közjövőben ül össze a kollektív gazdaság vezetősége, hogy még alaposabban megírgyalja a tavaszi munkálatokkal kapcsolatos tennivalókat. Ennek keretében

a tervszerű és pontos munka szellemében egyenként osztják fel a jövőbeni munkálatokat, mert a kollektív munkánál éppen úgy érvényesül a kollektív együttműködés, hogy az egyéni felelősség is hangsúlyosabb.

Mindegyik kollektivistának éreznie kell, hogy személyileg felelős azért a munkáért, amelyet a közösség érdekében végez.

A terv összeállításában nagy segítséget nyújtanak a bukaresti gazdasági tanfolyamról hazatért elvtársak, akik jól megtanulták hogyan kell tervszerű munkát végezni.

Erről beszél Cerb Petru elvtárs, a kollektív gazdaság egyes számú mezőgazdasági munkabrigádjának felelőse. Arca derűsen felragyog, amikor a bukaresti tanfolyamon szerzett értékes tapasztalatokról beszél számol:

Tanulni és tanítani . . .

A kollektivisták igyekeznek minél többet tanulni, úgy politikailag, mint szakmailag, mert tudják, hogy valóra kell válnak a példa-

erre a célra már 15 mázsa vesztőt rendeltek, amellyel megkezdik a kosárfonást.

Az őszi beálltával megtették a kezdő lépéseket a tervszerű állattenyésztés útján. Példát merítve a szovjet kolhozok állattenyésztési módszeréből, megfelelő helyiséget készítettek a kollektivisták és öt angol fajkocát vásároltak. Természetesen ez csak a jövőbeni sertés-hizlalda alapja.

— Alaposan megtanultuk az elméletet és megtanítottak arra, hogy az elméletet a gyakorlatba kell átvinni, — mondja. — Tanultunk a munkabrigádok vezetésének módjáról; arról, hogyan kell tervszerűen művelni a földet; amint foglalkoztunk az állattenyésztés szakosított kérdéseivel is. Mindazt, amit tanultunk, igyekeztünk átadni a kollektív gazdaság többi tagjainak, hogy ők is jobban végezhessék a munkát és így mindannyian eredményesebben dolgozzunk!

Azonban más irányban is folyik az „Uj Ut” kollektív gazdaság tagjainak szakmai fejlesztése.

A gazdaság keretében hetenként ismeretterjesztő előadásokat tartanak. Megmutatják: hogyan dolgoznak a Szovjetunió kolhozparasztaí.

Legutóbb a téli kolhoz munkáról tartottak előadást. Ezenkívül együttesen olvassák és megbeszélik Solochov híres szovjet író „Uj barátját szánt az eke” című nagyszerű művét.

mutatás nagyszerű feladatát, amelyet Pártunk jelöl meg az első kollektív gazdaságok számára.

A zabranii „Uj Ut” kollektív-

Éljen a Román Munkáspárt, a R. N. K. dolgozó népének vezetője, a szocializmus építéséért vívott harcban!

pi diszhangversenyt rendez a Városi Filharmonia

Filharmonia 30-án délután Kultúrpalotában diszhangversenyt rendez a Népköztársaság második évfordulójának tiszteletére. A koncert programja: Beethoven: E-dúr zongoraverseny, Adorján Márta zongoránművész szereplésével. Mozart: g-moll szimfónia, E. Roman: A Román Népköztársaság dala.

het részt. Az ünnepi hangverseny műsora a következő: Bartók Béla: Román táncok, Borodin: Az ázsiai szteppéken, Beethoven: E-dúr zongoraverseny, Adorján Márta zongoránművész szereplésével. Mozart: g-moll szimfónia, E. Roman: A Román Népköztársaság dala.

gazdaság tagjai elhatározták, hogy ekékkel írják a termőföldre mindazt, amit tanultak, hogy a valóság példamutatásával tanítsák a dolgozó parasztságot; mert tudják, hogy ez becsületbeli kötelességük.

A monarchia megdöntésének, a Népköztársaság kikiáltásának napja országos zenei ünnep; ezt érzik a kollektivisták is, hiszen ez a nap jelentette a forradalmi fordulatot, amely számukra is megnyitotta az Uj Utat.

— Két év előtt, — mondja Ursu Gheorghe, a kollektív gazdaság állatgondozója, — még a község kizsákmányolói terpeszkedtek a kollektív gazdaság épületeiben. Amikor meghallottam, hogy országunk Népköztársaság lett, tudtam, hogy elérkezett az az idő, amikor minden erőmet megfeszítve kell küzdenünk és dolgozunk, mert munkánk eredményes lesz és magunk számára dolgozunk! Azelőtt sohasem foglalkoztam politikával. Azelőtt azt tanították nekünk, hogy a politika az urak dolga; de dolgozni jól meg kellett tanulnom, mert erre kényszerített az élet. Három éves koromban elvesztettem a szülőim és már akkor megkezdődött nehéz életem. Most munkámat a Népköztársaság szolgálatába állítom és tudom, hogy a jobb jövőt építjük!

— Látja, elvtárs, a Népköztársaság megvalósítása nélkül sohasem alakíthattunk volna kollektív gazdaságot a községben — szól közbe mosolyogva Han László, a kollektív gazdaság raktárnoka, — pedig mi már Pártunk tanításából láttuk, hogy sohasem tudunk eredményt elérni az apróbb egyéni gazdálkodással. Én az elsők között voltam, akik a kollektív gazdaság létesítésekor feliratkoztam a listára. És nem bántam meg. Ma, amikor Népköztársaságunk születésének második évfordulóját ünnepeljük, valamennyien érezzük, mennyire járult a helyzetünk. Itt nálunk ma már lehetetlen a kizsákmányolás.

Hasonlóan éreznek a kollektív gazdaság többi tagjai, akik számára ez az ünnep biztatást és újabb kötelezettségvállalást jelent. A millió és millió dolgozó sorában munkájukkal küzdeniük kell Népköztársaságunkért, amelyet két év előtt a Párt vezetésével az egész dolgozó nép együttes erőfeszítésével teremtett meg, mint ahogy ma ugyancsak a munka embereinek küzdelme vízi győzelemre a szocializmus építését.

Dolgozóparasztok! Harcoljatok a bőséges termés biztosításáért, az 1950-es évre!

Dolgozóink üdvözlük a Népköztársaság kikiáltásának második évfordulóját

Tervgazdálkodással építjük szeretett Hazánkban a szocializmust

A föld egyharmad részén nyolcszázmillió dolgozó áll a békefront oldalán, melynek vezetője a Szocializmus Országá, a Szovjetunió, élén bölcs vezetőjével Sztálin elvtárral. En az érzem és tudom, hogy ennek a nyolcszázmillió tömegnek cselekvő tagja vagyok, mert minden erőmmel harcolok a termelésben a tartós béke megteremtéséért. Ma, amikor Népköztársaságunk fennállásának második évfordulóját ünnepeljük, még fokozottabb erővel arra törekszünk munkatársaimmal együtt, hogy a szocialista versenyek által megterem-

tett új munkamódszereket észszerűen alkalmazzuk új munkatervünkben és ezzel is megkönnyítve építjük szeretett Hazánkban, a Román Népköztársaságban a szocializmust.

*Éljen a Román Munkáspárt!
Éljen a Román Népköztársaság!
Éljen baráti szomszédunk a Szovjetunió és hős vezetője Sztálin elvtárs!*

DUMELE SEBESTYEN
Munkaérdemrenddel kitüntetett
élmunkás,
„Vörös Lobogó” rugóműhely.

A sztálini szocialista verseny — a termelés nagyszerű lendítő ereje

Tervszerű munkára tanít bennünket a Szovjetunió (bolsevik) Pártjának története. Ez a jelszó vonul végig Sztálin elvtárs forradalmi harcán és cselekedetein is. Népköztársaságunk fennállásának második évében a Román Munkáspárt irányításával és vezetésével hazánk dolgozói is a tervszerű munka utját járják. Az Állami Terv bevezetése segített hozzá engem is, hogy tervszerűen végezhessen munkámat. A sztálini szocialista versenyek szelleme segített, hogy munkamódszereimet észszerűsítve, még jobb eredményekre serkentsem magamat és munkatársaimat. December 30. tiszteletére mégnagyobb lendülettel folytatom a szocialista versenyt és újabb versenyre hívtam ki dolgozó társaimat.

lista versenyek szelleme segített, hogy munkamódszereimet észszerűsítve, még jobb eredményekre serkentsem magamat és munkatársaimat. December 30. tiszteletére mégnagyobb lendülettel folytatom a szocialista versenyt és újabb versenyre hívtam ki dolgozó társaimat.

MISICI ILIE
esztalgályos csapatvezető,
„Vörös Lobogó” géposztály.

Népköztársaságunkat erősítve — a béke-tábor erejét is növeljük

Népköztársaságunk két éve alatt a munkásosztály egysége megerősödött. A Szovjetunió önzetlen baráti segítsége, a Román Munkáspárt irányítása és vezetése Hazánk iparát nagymértékben felfejlesztette. Mi dolgozók, amikor új munkamódszerekkel, szocialista versenyekkel a termelést és a munka termelékenységét állandóan fokozzuk, azért tesszük, hogy ezzel a Szovjetunió által vezetett béketábor erejét is növeljük, ugyanakkor Népköztársaságunk fejlődéséhez és megerősödéséhez a termelésben elért eredményekkel járulunk hozzá. Népköztársaságunk kikiáltásának második évfordulóját munkával köszöntjük és azzal, hogy a jövő tervében még sokkal fokozottabb lendülettel építjük Hazánkban, a Román Népköztársaságban a szocializmust.

hez és megerősödéséhez a termelésben elért eredményekkel járulunk hozzá. Népköztársaságunk kikiáltásának második évfordulóját munkával köszöntjük és azzal, hogy a jövő tervében még sokkal fokozottabb lendülettel építjük Hazánkban, a Román Népköztársaságban a szocializmust.

KENDER ANDRÁS
Munkaérdemrenddel kitüntetett
élmunkás,
„Vörös Lobogó” kovácsműhely.

„A TEBA-gyár dolgozói ezen a napon megfogadják...”

Mi, a Teba-gyár dolgozói átértékeljük, hogy mit jelent Népköztársaságunk kikiáltásának második évfordulója. Tudjuk, hogy mit valószínűsítettünk meg a rövid két év alatt és hogy mindezt nem tudtuk volna valóra váltani, ha nem számoljuk fel a kizsákmányolás rendszerének államformáját, a királyságot. De 1947 december 30. eltávolította az ingyenélőket, megteremtette a kizsákmányolás felszámolásának feltételeit. Mindezt országunk dolgozó népe élcsapatának vezetésével valósította meg, amint ugyancsak a dolgozó nép váltotta valóra Pártja vezetésével azokat a lehetőségeket, amelyeket az új fordulat hozott. Ma már magunknak dolgozunk és építjük a szocializmust. Sohasem feledjük el a napot és mindenkor emlékezünk arra, hogy felszabadulásunkat, megerősödésünket, fejlődésünket a nagy szomszédnak, a Szovjetunióknak, valamint Pártunknak köszönhetjük. A Teba-gyár dolgozói ezen a napon munkánkban megerősödve fogadjuk, hogy még határozottabban és öntudatosabban veszünk részt a szocializmusnak Népköztársaságunkban történő megépítésében.

ségeket, amelyeket az új fordulat hozott. Ma már magunknak dolgozunk és építjük a szocializmust. Sohasem feledjük el a napot és mindenkor emlékezünk arra, hogy felszabadulásunkat, megerősödésünket, fejlődésünket a nagy szomszédnak, a Szovjetunióknak, valamint Pártunknak köszönhetjük. A Teba-gyár dolgozói ezen a napon munkánkban megerősödve fogadjuk, hogy még határozottabban és öntudatosabban veszünk részt a szocializmusnak Népköztársaságunkban történő megépítésében.

NAGY JÁNOS
levelező, Teba-gyár

Többet, jobbat. termelünk Népköztársaságunknak!

Népköztársaságunk második évfordulóján örömmel tapasztaltam, hogy úgy magam, mint munkatársaim még nagyobb lelkesedéssel dolgozunk, mint azelőtt és mind öntudatosabban törekszünk arra, hogy minél több és jobb árut termeljenek, mert tudják, ezzel emelhetik a dolgozók életszínvonalát. A baráti Szovjetunió mind ehhez segítséget nyújt, nyersanyagot küld a mi üzemünknek is és ez tette lehetővé szép eredményeinket. Népköztársaságunk kikiáltásának második évfordulója

alkalmából kötelezettségét vállaltunk, hogy a Szovjetunióban jól bevált munkamódszerekből még többet sajátítunk el és használunk fel munkánkhoz, ezáltal több és jobb árut gyárthatunk, és megrövidítjük azt az utat, amely a szocializmushoz vezet.

*Éljen a Román Munkáspárt!
Éljen a Román Népköztársaság!
Éljen Sztálin elvtárs és a Szovjetunió népe!*

VEZAN ECATERINA
„December 30” gyár fonóda.

„Öntudatos munkánkkal az imperialisták ellen harcolunk”

A Román Népköztársaság kikiáltása óta két év telt el, amikor is a munkásosztály, élesapatpártjának irányításával átvette az ország vezetését. A sorozatos nagyszerű szocialista versenyek, melyeket a Román Munkáspárt által mutatott uton folytattunk, megmutatták a munkásosztály nagy erejét. Mi dolgozók munkánkkal bizonyítjuk: mit tudunk tenni a béke megvédésének érdekében, minden

imperialista háborús uszítók és azok lakóit ellen. Az elkövetkező gazdasági tervünkhöz már gazdag tapasztalatokkal kezdhetünk hozzá a munkásosztály jobb jövőjének megteremtéséért.

*Éljen a Román Munkáspárt!
Éljen Népköztársaságunk!
Éljen a Szovjetunió és nagy vezetője Sztálin elvtárs!*

CIURDAR PÉTER
„December 30” gyár fonóda.

„Mindent elkövetünk, hogy a legkedvezőbb feltételeket teremtsük a Hosszulejárati Terv számára”

A Szovjet-Román 2-es számú építkezési vállalat munkásai, technikusai és tisztviselői további munkaversenyekkel és munkavállalásokkal üdvözlük a Román Népköztársaság második évfordulóját. Nagy segítséget kaptunk a Szovjetunió sztahanovista munkamódszereinek megismerésével és most, miután megkezdtek azok alkalmazását, máris több munkahelyünkön az 1950. évre dolgozunk. A mi munkánk nagyban hozzájárul ahhoz, hogy Arad ipara fejlődhesék és hogy ezen a téren jó eredményeket érünk el, annak köszönhetjük, hogy dolgozóink átértékelték, milyen fontos alaposan megismerni és alkalmazni is a szovjet munkamódszereket. A most következő tervében, amely a Hosszulejárati Tervet készíti elő, mindent elkövetünk, hogy a legkedvezőbb feltételeket teremtsük Arad iparának fejlesztéséhez.

menyeket értünk el, annak köszönhetjük, hogy dolgozóink átértékelték: milyen fontos alaposan megismerni és alkalmazni is a szovjet munkamódszereket. A most következő tervében, amely a Hosszulejárati Tervet készíti elő, mindent elkövetünk, hogy a legkedvezőbb feltételeket teremtsük Arad iparának fejlesztéséhez.

Böhm Mária
a Szovjet-Román Építkezési Vállalat sajtófelelőse.

Szép teljesítményekkel üdvözlük a CFR mozdony-szerelőosztály December 30 ünnepét

Az aradi CFR főműhely mozdony-szerelő osztályán dolgozó elvtársak a legnagyobb lelkesedéssel fogadták az 1949 évi Állami Tervet, mert tudják, hogy Népköztársaságunk megerősödése, a szocializmus építése a Terv teljesítésével függ össze. Nagy felvilágosító és nevelő munka folyt és a Párt irányításával mind nagyobb lendületet vett a termelés. Az üzemosztály munkásai és technikusai megértették a feladatot, kifejtették a szocialista versenyek tevékenységét az osztályok között, majd később kezdeményezték a kapcsolódást a mozdony-szerelő osztályhoz, azután megindultak a szocialista versenyek. Igy Népköztársaságunk második évfordulóján üdvözlük a CFR mozdony-szerelő osztályát.

évi kisebb javításokra vonatkozó tervet december elsejéig, a fontosabb javítások tervét pedig december tizennegedikéig teljesítettük. Ennek következménye, hogy amikor Népköztársaságunk második évfordulóját ünnepeljük, akkor a fontosabb javítások előirányzatát három, a kisebb javítások előirányzatát öt mozdony javításának teljesítésével ünnepeljük. A munka termelékenységét 7 százalékkal növeltük, anyagmegtakarításokat eszközöltünk, és ezzel az előállítását csökkentettük. December 30-án kötelezően vállaltuk, hogy a jövő tervében még tovább fogunk dolgozni.

Népköztársaságunk kikiáltása óta eltelt két esztendő kulturvonatközásában is forradalmi jelentőségű

A Román Népköztársaság kikiáltása óta eltelt két esztendő kulturvonatközásában is

radalmi jelentőségű. Százados mesterséges népbu-
rás, babonák és más tudatlan-
ból származó megnyilvánulá-
kkal szemben vettük fel a harcot
és a Román Munkáspárt vezetésé-
vel megkezdődött hazánkban az a
kultúr munka, amely következetesen
halad a Szovjetunió élenjáró kul-
túrájától bevilágított úton.

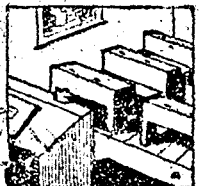
Az a hatalmas csapás, amely az
ország kizsákmányoló osztályát
1948 június 11-én érte, amikor a
munkásosztály élcsapat Pártja ve-
zetésével birtokába vette a termelő-
eszközök túlnyomó részét és az,
hogy az ipar és kereskedelem terü-
letének döntő többségében megszün-
tül a kizsákmányolás lehetősé-
geit, egyben kultúránk felvirágzá-
sának is kezdetét jelenti. Ez ter-
mészetes is, mert ahol kizsákmá-
nyolással találkozunk, nem beszél-
hetünk komoly kultúráról: a kizsákmá-
nyolónak nem áll érdekében a
dolgozó ember felvilágosodása, szel-
lemi fejlődése. Csak az amerikai
filmekre, zenére, rángatózó táncok-
ra és torzalakokat ábrázoló festmé-
nyekre kell gondolnunk, hogy lás-
suk: a kapitalista társadalom célja
a valóságtól eltérő, ködösítő, ma-
konyos „kultúra” terjesztése.

A múltban országunk reakciós
vezetősége a nyugati imperialis-
ták befolyása alatt mindent meg-
tett a sötét tudatlanság terjesztése
érdekében. Az írástudatlanok ha-
talmos tömege nagyszerű anyag
volt a kizsákmányolók számára,
mert különböző „csodákat” hitet-
hettek el velük és elterelhettek a
dolgozó nép figyelmét politikai és
gazdasági helyzetének nyomorúsá-
gáról.

Lángelméjű tanítónk, a nagy
Lenin mondja, hogy:

„Az írástudatlan ember kívül
áll a politikán, legelőször az
ábécét kell megtanulnia. Enél-
kül nem lehetséges politika,
csak szóbeszéd, híresztelé-
sek, intrikák, előítéletek létez-
hetnek, politika azonban nem.”
(Lenin művei, XXVII. kötet, 51-ik
oldal.)

Tizenhatezer különböző fokozatú iskola

Egyik legfontosabb
feladata volt te-
hát Népköztársasá-
gunknak az okta-
tásügyi reform
megvalósítása úgy,
ahogyan azt a
Román Munkáspárt tervszerű fel-
világosító munkája megkívánja.
Az oktatásügyi reform nyomán
tizenhatezer különböző fokozatú
iskola működik eddig országunk-
ban.

A román nép és az együttélő
nemzetiségek testvériségét szol-
gálja, hogy az iskolák a különböző
nemzetiségű ifjakat anyanyelvükön
tanítják. Román, magyar, német,
jiddis és más nyelvű iskolák mű-
ködnek országunkban. Nem keve-

sebb, mint kétfélmillió fiú és leány
jár ma a különböző tantervű is-
kolákba.

Ifjúmunkások kétéves tanfolya-
mokon nyernek képesítést maga-
sabb fokú iskolák látogatására.
Több mint százötvenezer idős és
fiatal dolgozó látogatja a szakmai
és a szakmára képesítő iskolákat.
Csak városunkban hat középfokú
szakiskola működik. Hat közép-
iskolán kívül két esti munkásliceu-
munk van. A tanoncok tíz iskolá-
ban szerzik meg a munkájukhoz
annyira szükséges elméleti tudást,
32 elemi iskola közül 13 rendelke-
zik második ciklussal városunkban.

Az első ciklusban 162 tanerő
működik, akik közül 10 tanfo-
lyamot végzett tanerő, míg a
második ciklus 169 tanerőt
foglalkoztat és itt 30 I.C.D.
tanfolyam után vizsgát tett ta-
nár tanít.

A középiskolák összesen 139 szak-

Az írástudatlanság felszámolása nagyszerű úton halad

Százazrek tanulnak írni-olvasni,
olyanok, akik felnőttek a régi Ro-
mániában anélkül, hogy az emberi
kultúra eme legegységibb feltételeit
magukévé tehetők volna. Az anal-
fabéta tanfolyamok nagyon jó ered-

tanárt foglalkoztatnak. Ehhez a
nagyszerű eredményhez járul még
zeneintézetünk és városunk egyik
büszkesége, az állatorvosi és állat-
tenyésztési főiskola. Messze vidé-
kekről jönnek ide tanulni leginkább
a falu dolgozó népéből származó
diákok, hogy a falun annyira elter-
jedt babonák ellen tudományos és
szakszerű állatgyógyítással harcol-
janak. A reakciós kormányoktól
terjesztett babona leginkább állat-
állományunk terén érezte káros
hatását. A kizsákmányoló rendszer
bűnéből tudatlanságban tartott fa-
lusi dolgozók nagyrésze babonás
mesterkedésekkel akaratlanul is
hozzájárult az állatállomány csök-
kentéséhez. A főiskola még nem
nyert szükségleteihez mértén telje-
sen kielégítő elhelyezést, azonban
így is nagyszerű munkát végez és
az állandó fejlődés mindig jobb és
jobb feltételeket teremt működése
számára.

eredményeképpen ma már a falusi
olvasókörökben és esti tanfolyamo-
kon sok olyan hallgató vesz részt,
aki csak nemrégiben tanult meg
írni-olvasni, mint például a kisira-
tosi Kotai György.

9000 kultúrotthon

A dolgozó nép kultúr színvona-
lát városon és falun kilencezer
kultúrotthon munkája emeli.

A kultúrotthonok legnagyobb
része versenyben áll egymás-
sal, a verseny célja a kultúr-
otthonok tökéletes működésé-
nek megvalósítása és minél
nagyobb dolgozó tömeg bevo-
nása a közművelődés munká-
jába. Aradmegyében 220 kul-
túrotthon működik. Ezek részt-
vesznek az országos verseny-
ben és már eddig is nagyon
szép eredményeket értek el.

A kultúrotthonok egyik legszebb

eredménye a falvak közötti cseré-
látogatások és a város és falu kö-
zötti kölcsönös kultúr munka meg-
valósítása. A munkásosztály és a
dolgozóparasztok szövetségét mé-
lyítik el ezek a látogatások és en-
nek nagyszerű megnyilvánulásait
láthattuk Fazekasvársádon, Kis-
iratoson, Pécskán, Nagyvarjason és
máshol.

A borossebesi kultúrotthonban
18 község kultúr csoportja vett részt
egy rendezvényen és ezek az együtt-
élő népek testvériségének jegy-
ben történtek.

Könyvtár és olvasókör

A kultúrotthonokban mindenütt
könyvtár és olvasókör áll a dolgo-
zók rendelkezésére. Megszervezték
a kultúrotthonokban a rádió együt-
tes hallgatását is. A dolgozó nép
nagy érdeklődést tanúsít a munkás-
osztály és a dolgozóparasztok ér-
dekeiért folyó harcot irányító ideo-
lógiai művek iránt. Nagylakon pél-
dánál az ifjúság egymás kezéből
veszi át a könyvtárban a dolgozók
nagy tanítóinak műveit. Az olvasó-
körökben tárgyalja meg a falu dol-
gozó népe a napi politika esané-
nyeit és a szövetkezési rendszer
előnyös fejlődését. Az olvasókörök
mindenütt a könyvtárral együtt a
kultúrotthonokban nyertek elhelye-

zést, de ezenkívül nagyon sok ma-
gánházban is létesült olvasókör.
Egyedül Aradmegyében 562 olva-
sókör működik a kultúrotthonokban
és magánházaknál.

A kultúr munka hatalmas fel-
lendülését jellemzi, hogy csak
december hónapban Aradmeg-
yében százötvenezer dolgozó
vett részt a kultúrotthonok
munkájában, részben mint sze-
replő, részben mint néző. Népkö-
ztársaságunk második évfor-
dulójának előestéjén tehát a
megye lakosságának csaknem
felét mozgósította Pártunk kul-
túr munkára egyetlen hónap
alatt.

Szerte az országban a kultúrottho-
nok keskenyfilm és rendes mozi
vetítógépekkel szerelték fel. — Arad
megye 13 kultúrotthonában vetítenek
keskenyfilmeket és 12 község rendel-
kezik rendes mozival.

Ezerszámra szaporodnak a szak-
szervezeti kultúr csoportok. A Szovjet-
unió nagyszerű kultúr csoportjai pél-
dájára mind tökéletesebb művésziés-
séggel viszik színpadra dolgozóink a
román nép és az együttélő nemzeti-
ségek népi kultúráját. Kultúrverse-
nyek rendezésével a városok közötti
verseny emeli a művelődés színvona-
lát.

Aradon zajlott le legutóbb a
szövetkezetek városközi kultúr-
versenye, amely nagyon szép
fejlődésről tett bizonyosságot.

Szakszervezeti kultúr csoportok né-
pi táncszámai ma már szinte töké-
letes élvezetet nyújtanak a népmű-
vészetek kedvelőinek. A „Vörös Lo-
bogó”, C.F.R. és „December 30” szak-
szervezeti tánc csoportok magasan
haladnak a fejlődés útján.

Színjátzó csoportjaink haladó-
szellemű darabok bemutatásával
nagyszerű felvilágosító munkát
végeznek a babona, miszticiz-
mus, sovinizmus és az ezeket
terjesztő falusi kizsákmányolók
elleni harcban.

A könyvek, broszurák milliói je-
lennek meg a Román Munkáspárt,
az Állami Könyvkiadó és az Orosz
Könyv kiadásában. A Szovjetunió
Kommunista (b) Pártjának törté-
nete három kiadásban került forga-
lomba eddig. Sztálin elvtárs rövid
életrajzát hatalmas tömegek tanul-
mányozzák és az olvasók valóság-
gal megstromolták érte a könyves-
boltokat. Sajtótermékek eddig nem
látott tömegekben a Népköztársaság
minden nemzetiségű olvasójának
nyelvén jelennek meg. Dolgozóink
soha nem látott mértékben olvas-
nak ma újságot és például a „Fal-
vak Népe” olvasóinak száma az
utóbbi hónapok alatt Aradmegye-
ben megháromszorozódott.

A tankönyvek most már mil-
liós példányszámban hagyják el
a nyomdát, és a tudásvágy tö-
kéletes kielégítését a „Scanteia
Ház” felépítése biztosítja majd.
Állami Színházaink a színmű-
vészet magaslatára emelkedtek
sorukon a dolgozók tanít-
te szolgáló színdarabok sze-
replő. Az együttélő nemzeti-
ségek kultúr igényét magyar és
jiddis nyelvű állami színházak
szolgálják.

Néhány számot ragadtunk ki
Népköztársaságunk két esztendőjé-
nek megvalósításaiból. Nagyszerű
eredményeket értünk el a kultúr-
fronton is, azonban ez nem tehet
elbizakodottá bennünket. A szocia-
lizmus felé vezető út mind na-
gyobb és nagyobb erőfeszítésre s
éberségre kell, hogy serkentsen
bennünket. Még sok a tennivaló,
de Népköztársaságunk dolgozó népe
elhatározottan megy azon az úton,
amely felé a népi demokrácia csak
átmenetet jelent és a termelés fo-
kozása mellett kultúr munkánk ma-
gas színvonalra emelésével is meg-
rövidíti az utat a szocialista társa-
dalom felé.

Igy születnek az új gépek és szerszámok

Kora tavasz volt. A „December 30” gyár udvarában a fák zúzmarásak voltak. A munkások leheltükkel melegítették kezüket. A gyár akkordirodájában arról folyt a szó, hogyan lehetne újabb munkamódszerekkel a termelést növelni. Ez volt az állandó beszéd tárgy: az egyéves Állami Tervet sikerre kell vinni, hiszen a kollektív szerződésben is vállalták ezt a munkásokat.

Nyílik az ajtó, bejön Macavei Gyuszi fiatal fonómester. Leül, szót sem szól, csak gondolkodik. Egyszerre megszólal:

— Mít kellene tennünk, hogy az előkészítő gépek jobban menjenek?

Közben bejött Szücs József és Dalacsi Gábor fonómester is, mindkettő Gyuszira néznek, aki most már egyenesen hozzájuk beszél:

— Jóska bácsi és Gábor bátyám, úgy látom, hogy alaposan hozzákérne látnunk a Flayer-gép alkatrészének a pótlásához. A helybeli gyárak, akiktől a pótlást várhatjuk, túlterheltek a munkától, nekünk pedig meg kell mutatnunk, hogy megszerezzük ezt a fontos alkatrészt.

Szücs és Dalacsi egymásra néznek. Nem szólnak semmit, de Macavei nem hagyja magát:

— A gyár végén van ócskavasraktár, nem lenne jó azt elrendezni? Hátha találunk valamit, ami kell...

— Bolond vagy Gyuszi, — mondja Szücs, — most a hidegben? Levegő a kezünk és megfázunk...

— Dehogyan fagyunk meg, — feleli Macavei, — legfeljebb „beszéd” reggel egy kupica mapszot és az majd belülről melegíti.

Igy indult meg a beszélgetés, mert a fiatal fonómester nem hagyta magát. Egyre mondja: „Tudják, hogy kevés az előfonal, hogy a fonómesterek állandóan piszkálnak bennünket... Meg aztán itt az egyéves Terv, köteleztük magunkat, hogy teljesítjük... Nézzünk hát utána...” Hanem Szücs és Dalacsi nehezen álltak kötelnek. Mégis, azután „beadták a derekukat”. Jól van, mennek, de vigyék magukkal Morovszky szerelőmestert. Add dideregjen ő is. És Morovszky szó nélkül. Azt mondta: „Nem igazad van Gyuszi, meg fogunk meg is az piszkál, hogy látom: a nőgépeknél hiányzik egy-egy alkatrész és nem bírom megkapni...”

Aztán megkapták az engedélyt a „kutatáshoz” és másnap reggel megkezdődött a munka. A bedobált vasakat kihordták az udvarra. Rakászsámra volt ott behányva minden. Felülről nem látszott valami használható dolog. De egyszer csak beüzent Gyuszi az akkordirodába, hogy jöjjünk ki. Kimentünk és ott találtuk a társaságot, lázasan, izgatottan tárgyaltak. Gyuszi egy új alkatrészt tartott a kezében:

— Idenézz komám, ha valamit akarsz látni! — mondta borzasztó dühösen, — hogy hiányzik ez az alkatrész és az ócskavas között találtam meg. Egészen új még, nem is volt használva. Már régebben dobták ide, alul volt. Fel kellene akasztani az ilyen bitangokat, akik ilyeneket csinálnak.

A többiek is izgatottan magyaráztak és amikor kicsit lecsendesedtek, tovább folyt a kutatás, — én meg csak néztem. Egyszerre nagy örömjongás: másik fontos alkatrész került meg, amire nagy szükség volt. Amikor híre ment, már nem volt senkinek hideg. Ujabb elvtársak jöttek ki és szorgos kezek turkáltak a hideg vasak között, a szemek pedig figyelmesen vizsgálták minden darabot. Az alkatrészeket már gépek szerint rakták. Olyan izgalom volt, hogy az emberek már enni sem akartak menni. Az alkatrészek állandóan gyűltek. A munkát meghosszabbították és estefelé, amikor abbahagyták a keresést, Szücs József azt mondta:

— Te Gyuszi, a talált alkatrészekből újabb gépet tudunk összeállítani. Ebből egy új gép lesz. Na Morovszky, most mutassátok meg, hogy mit tudtok, most emelhetitek a termelést és a Tervet sikeresen teljesíthetjük!

Munkaidő után összeült a társaság az akkordirodában. Mindenki leadta a véleményét. Gyuszi véleménye az volt, hogy a külföldi mester, aki itt dolgozott, összejárt a volt tőkésrel és úgy szabta a termelést, hogy a fontos alkatrészeket eltüntette az ócskavas közé: mert azt hitte, ott senki sem keresi. Szücs hozzáfűzte, hogy a volt tőkésnek az volt a fontos, hogy kevesebb árú termeljenek és felvirágozzék a fekete piac. De a beszélgetés azután a valóság útjára terelődött: a mesterék kötelezettségét vállalták, hogy rövid időn belül az új gépet munkába állítják. Az eredményes „kutatás” híre gyorsan terjedt a gyárban, mindenki örült, mindenki érezte, hogy fontos esemény történt. A „kutatók” pedig megegyeztek abban, hogy tovább rendezik az ócskavas raktárt, mert egészen biztos, hogy más alkatrészeket is találhatnak. Közben lépett

be Andreicsik György, a parasztfonol osztály mestere. Panaszkodott, hogy az osztály munkáját meg kell szüntetni, mert kifogyott a rézfutó, ami a karikán szalad. Erre Gyuszi azt mondja: „Nézd, nálunk is baj volt, mi is megszereztük magunknak, csináld te is utánunk!”. Andreicsik, miután megértette, miről van szó csak annyit mondott: „De oda vagytok az ócskaságaitokkal, amit találtatok. Hát mi is megmutatjuk, hogy nem áll le a parasztfonol osztály!”.

Másnap Andreicsikkal nem lehetett beszélni. Egész nap gondolkodott, egyre a lakatosműhelybe szaladgált. Rézdrótokat szerzett és puhította azokat. A lakatosműhely elvtársai készségesen segítettek. Tudták miről van szó. Egy hét leforgása alatt Andreicsik György már bemutatta az általa tervezett és a lakatosműhelyben dolgozó elvtársak által készített gépen előállított első rézfutókat. Meggyűltek, de nem voltak teljesen tökéletesek.

— Na gyerekek, — mondhatta büszkén, — az alap már megvan, most elkészítem a sablont és a lakatos elvtársak beépítik a gépbe és kész a munka!

Néhány nap múlva már százával készültek a rézfutók, teljesen kifogástalanok voltak, éppen olyan jók, mint az Angliában készültek. Andreicsik összehívta a mestereket és arról beszélt, hogy a rézfutó-probléma megoldását közölni kell a többi gyárakkal is. Sorra rázták meg az elvtársak szeretettel Andreicsik kezét. Örültek, hogy olyan gép született meg a gyár ajtaján műhelyében, amely eddig csak külföldön gyártott alkatrészt termel. Egyikük megszólalt: „Hát, elvtársak, a Tervet teljesítjük! Ennek a Tervnek győznie kell!”.

Hónapok multak el azóta és szerte az országban. Népköztársaságunk különböző munkahelyein sok-

sok hasonló győzelmet arat a munkásöntudat. Számos új vállalkozás, munkásújtás valósult meg, hogy első Állami Tervünk teljesítését, a szocializmus építésének ügyét szolgálja. Most, amikor Népköztársaságunk kikiáltásának második évfordulóját és ugyanakkor első Állami Tervünk győzedelmes befejezését ünnepeljük, jólesik visszagondolni erre az esztendőre. Mert tudjuk, hogy ez az év, a tervszerű termelés első éve, határkő a mi életünkben és amikor magunk mögött hagyjuk, úgy búcsúzunk tőle, mint a további győzelmek döntő tényezőjétől. Ebben az esztendőben Gyuszi, Jóska, Jánosok, Ferik alkotókészsége, termelőereje diadal diadalra halmozott és megteremtette a lehetőségét annak, hogy bízva, erők tudatában kezdhetjük meg a Hosszúléjáratú Tervet előkészítő tervesztendőben a munkát.

Friedmann Benjámín
a „December 30” gyár irodalmi körének tagja.

Fogyasztási szövetkezetek a Szovjetunióban

(„AZ OROSZ KÖNYV — ARLUS KÖNYVEK Sorozat)

A szovjet fogyasztási szövetkezet a szocialista kereskedelem hatalmas területe. Amint ez a „Fogyasztási szövetkezetek a Szovjetunióban” című munkából kitűnik, a Szovjetunióban 28.000 szövetkezeti szervezet működik, melynek 36.000.000 tagja van. A szövetkezeti tagokat 200.000 kereskedelmi vállalat látja el, melynek az 1950-es évben 88.000.000.000 rubel értékű árut adnak majd el.

Ezek a számok megmutatják a Szovjetunió fogyasztási szövetkezetek erejét és virágzó helyzetét. A szovjetszövetkezetek súlyos harcok árán, melyekben a Kommunista (b) Párt széleskörű segítségét nyújtott, jutottak ebbe a helyzetbe; a szovjetszövetkezetek viszont hozzájárultak a szocialista állam megerősödéséhez.

A fogyasztási szövetkezet a Szovjetunióban a szovjetnép ellátási szükségleteit elégíti ki és egyúttal a gazdálkodás iskolája, mely a dolgozókat a közösség ügyeinek vezetésére tanítja.

Ma, amikor már nálunk is ártértek a szövetkezetek új alapokon való átszervezésére, a szovjetparaszttalalkotó rendkívül hasznosak számunkra.

A szovjetparasztsághoz hasonlóan, a mi dolgozóparasztságunk is, szövetségben a munkásosztályal, a Román Munkáspárt vezetésével, a szövetkezetek segítségével a kulákság és mindenfajta közvetítő kizsákmányolását kiküszöbölve megszabja a bőségesebb és boldogabb élet útját.

MAJTÉNYI ERIK:

DOLGOZÓK HAZÁJA

A csille elhagyja a bányát
szénnel teltten, majd visszatér,
a föld alatt a fejtést vájja
s a szén úgy bugyog, mint a vér,
úgy lüktet, feszül, úgy csilingel
a fényszedő síneken —
éomilliárdos kőbílincsel
megküzdött és most idefenn,
mintha a sorsát értené,
úgy fut az állomás felé.

A szén úgy ömlik, mint a vér,
a tárnából a gyárba ér,
lent lüktet szíve dobbanása,
Papp Lajosék csákánycsapása.

Vig csattogása zsong a gyárban,
szíj lendül, zakatol a gép,
fehéren villognak a szalagok —
a jövő esztendőbe lép
az osztály. Szabad majd a népnek
új öltözetben járnia,
s hol leggyorsabbak ma a gépek,
ott harcol Cincă Mária,
s úgy zeng akár a harsona,
az elévzett terv számsora.

Fent leng a vékony deszkaszál,
a téglák kézzel-kézre jár,
új falat, várost tükröz rendre
Strenati Luigi Munkarendje.

Keletről győztes szél dudolgat
új dalt a szántóföldeken,
e föld se bojárnak, se grófnak —
az izzadt kapásnak terem.
Legyőznek vérszopót, kulákot
— bár száján vesztett hab csorog —
az új kollektív gazdaságok,
a kultúrházak, traktorok
s mind felszökkenőbb bércek fokán.
a néperért küzd a tudomány.

Igy épül, bővül a hazád,
a Román Népköztársaság,
így lesz erősebb, ékeesebb
és egyre inkább a tied.

Elvtársak, záporozzon ének,
csengjen az üllő és a dal,
rikoltson, dühöngjön a verekedt
ellenség — izmos, fiatal
a mi jövőnk! Előre bátran,
a terv, az élet vár rajtak,
válaszba szökő szép hazában
építsük szebbé a hazánkat!
Bejárnak átölelve tart
a Párt — mi álljuk a vihart!

Papp Lajosok és Cincă Máriaék,
Luigi Strenatik, dolgozók hazája,
a múltat lönti, építi a múlt,
s a jövőt néz: Sztálin zászlajára.